

מיכתבים

לבנון ב'

על פלסטיניזציה אפשרית של ממ"לכת ירדן (הירדן היא פלסטיניזציה), שמן ימני, העולם הזה 12.4.89. כבר אמרו על הימין ועל בני מינים שלעור לא הם אינם שוכחים דבר ולעולם הם אינם לומדים דבר.

במיקרה של סמן ימני נראה לי שהוא אמנם אינו למד, אבל, בהחלט, שוכח. האם העיתון "הגאוזי" הזה, לטרנספר את הבעיה הפלסטינית לחצרו של חוסיין, ובי לשון יותר פשוטה, לעשות סדר חדש מירחה לירדן, איננו מוכיר לסמן משהו?

ועוד איך זה צריך להוכיח? זה מוכיר רעיון "גאוזי" קודם — לעשות סדר חדש בלבנון. והתוצאות של זה? אתה רעיון הרי ידועות. לכן מספיק לנו ניסיון אחד.

עם הפלסטינים צריך להסתדר בארץ-ישרא אל ומה שיהיה בירדן, שיהיה. ככל מיקרה, ידנו לא צריכה להיות כדבר. ג'ר, שרף, תל-אביב

הברירה היהודית

על מניעה של מילחמת-העצמאות ("השקיום של 1948", העולם הזה 22.3.89).

ר"ר אורי מילשטיין מתעלם לחלוטין מעניין מרכזי: מה חשבו ועשו הערבים בזמן החלטת האו"ם מס' 181 (חלוקת ארץ-ישראל), ב-1947. העובדות הן: הערבים התנגדו לתוכנית-החלוקה, כי לרעתם הארץ כולה היתה ארץ ערבית והם פתחו בתוקפנות כנגד הירדנים, שלרעתם היו פולשים וריס. ...פעילות זו נמשכה 40 שנה, עד ל-15 בנובמבר 1988, היום שבו הכיר אש"ף, נציג הפלסטינים, בראשונה בהחלטת האו"ם מס' 181.

הברירה היחידה של היהודים, שהסכימו ב-1947 לתוכנית-החלוקה, היתה להתנגד לתוכנית הערבית. זו לא היתה או תוכנית כבי-קשתנו — איו מילחמה לבחור — הברירה היחידה או היתה: להתנגד לתוקפנות הערבית ולהישרד, במחיר של 6000 הרוגים, או לא להתנגד ולהיעלם מן העולם.

ברנרד קובנו, רמת-גן

סיר הסירים

על צורת הפנייה לקיסר צרפת (ה), גדול מכולם, "יומן אישי", העולם הזה 5.4.89.

קצת קשה לי להאמין כי שלישו של נפוליאון ריבר אנגליה (כאשר נפוליאון ביקש לתלות תמונה, ביקש השליש לעשות זאת במקומו ואמר "הנה לי, סיר") במקום לפנות אליו על סהרול הצרפתי.

גם האפשרות, כי השליש ריבר עברית, שיניחו לו סיר, שעליו יעמוד ויתלה את התמונה, אינה נראית לי, במיוחד שארמונות נפוליאון היו בוראיי משופעים בכיסאות, כשרפרפים ובתיבות שונות, שעליהם היה יכול השליש, או נפוליאון עצמו, לעלות ולעמוד בכיסחה בעת תליית התמונה.

ח. ארבי, חולון
● הקורא אובן טועה. התואר הצר-פתי SIRE הוא צורת-הפנייה למלך ולקיסר.

לא חווייה

על מסיבת דן בן-אמוץ (נקרופיי לים", העולם הזה 12.4.89).

אני מבין מה קומם את יגאל תומרקין בפסטיבל בן-אמוץ. הפומביות של העניין.

הכל טוב ויפה (אם כי הציפיות למוות היא דבר רע ומכוער), אבל הרי המוות, ובמיקרה זה, הציפיה לו, איננו בדיוק חווייה מרגינה מייודע-מה, ועוד פחות מזה הוא חווייה שבה יש לשתף את כל עם ישראל.

זמירה מלר, תל-אביב

הסדרי ביטחון

האם הקמתה של מדינה פלסטינית לצד ישראל מהווה בעייה ביטחונית שאינה ניתנת לפיתרון? האם תדמה המדינה הפלסטינית ללבנון שניה? ואלו סידורי-ביטחון דרושים כדי לה-בטיח את ביטחון ישראל מפני מדינת-פלסטיני? **5**

שקט, מדברים

שקט היתה מילת-המפתח בכינוס מרכזי ממשלתי-העבודה. שום דיון רציני לא נע-רך. חשבון-הנפש הנוקב שהובטח היה סמוי מעין כל. ואף אחד לא קם. **12**

ממרומי התהילה

לפני שנתיים בדיוק היה גרי הארט המועמד המועדף של הדמוקרטים לנשיאות ארצות-הברית. מה שקרה בינו לבין הדוגמנית דונה רייס שינה באחת את תוכניותיו והחזיר אותו מפסיגת המירוסם לאלמוניות. היום הוא עייף, מובס ושונא את וושינגטון. **33**

אורי ואניטה

מה שהתחיל כסיפור-אהבה בין שני ילדים, הפך במשך השנים למערכת אהבה-שינאה. אורי מילשטיין, הילד הרע של המימסד ההיסטוריוני, מספר את סיפור אהבתו לפרופ' אניטה שפירא, המתעדת את תנועת-העבודה. **48**

אב בעל כורחו

מעשה בהסתבכות צפויה מאוד של מערכת-יחסים חסרת כל מחוייבויות, שהסתיימה בהריון רצוי מאוד מצד האם, אבל מאוד לא רצוי מצד האב. **28**

רחל המרחלת מדווחת:

הצרכים האנושיים של חבר-המועצה שמוליק וילוז'ני • גורדנה וון ספירו — בארצות-אמיתיות בעיר-המועלים • הפצה האטומית של אילן לוי וניצה רוזנטליס • על כישוריו של שחקן הכדורגל ירון כהן • הסגה בהמשכים של עמי ויז'נסקי וענת זמיר • דן תורן וסמדר גנזי (בתמונה) — התונה במיקצב הפופ • מעשה בשלווה בן-רגל ובהעדמות של הגברים המצריים • והחתונה הפתאומית והלא צפויה של יצחק שטיינר וגילי רקפת. **38**

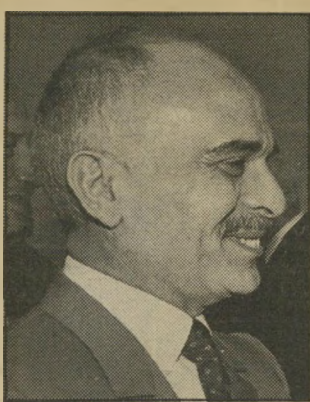
המדורים הקבועים:

- מיכתבים — לבנון ב' 3
- אוצרת העורך — קוים אדומים 4
- הנרון — צה"ל ופולסטיין 5
- תשוקה — הדור הצעיר לקובה 6
- במדינה — ציפור נסקודני 7
- השבון נמש — פאוואז אברסאי 10
- תמורה — מס' 2 14
- יומן אישי — אלמנה ואמה 15
- אנשים — באולינג וקדסול קוע 16
- אתה והשקל — הסלפון מת 20
- קלינע — תאונה גופית 24

כתבת השער:

כל אושי המלך

בשעה שפרצו המהומות בירדן שהו המלך חוסיין, רעייתו ובני פמלייתו ב-ארצות-הברית. דפנה ברק דילגה בעיקר-בות אושי המלך מוושנגטון לניו-יורק, הוציאה את ראש הפרוטוקול היר-דני לוויולג' והיתה מעורבת בתקרית קטנה עם המלכה. **9** **10**

מדוע הסמיקה ריקה?

מדוע הסמיקה ריקה זראי בשידור חי בטלוויזיה הצרפתית? מדוע כועס יצחק יצחקי על שאלו בייבר? ומהי האמת בסיכור נסיעתו של ביבר לתוכנית שערך הטלוויזיה הצר-מתית לכבודה של ריקה זראי? הדיעות חלוקות. **19**

ניסיון אישי

על שם, שדווקא לא איכפת לו ללכת לגן מינוס גרב ונעל, ועל מסקנות צריכים להסיק מכך הורים מסר-ימים שדווקא לא כליכך ממהרים לקום בבוקר. **35**

אין גירושין פשוטים

שנתיים וחצי אחרי שנסתם הגולל על נישואיה משחזרת שרית רוס את ה-רעים הראשונים לגילוי, את ההכרה המחלחלת שמשוה השתבש ואת ה-שנתיים וחצי שעברו — ההיכרויות, הפגישות העיוורות, ו-הביטחון העצמי שהיה לה פעם, ושנלקח ממנה. **25**

אתה והשקל טלפון מת

מעשה שיגרתי בטלפון מקולקל • נשים משתלטות על המחשב • מה קורה לסניף בנק המועלים בלוקסמבורג? • אילו סימנים עושה הבורסה? • ועל שעון מעורר מסוג חדש, הנודם בהינף יד. **20**

דיעה אחרת

מאיר ליפשיץ — על אווירה של בגידה והשינאה העצמית היהודית • דניאלה אשכנזי — על פטורים מתשלום האגרה והבעייה המרכזית של מיפגת-העבודה • גידעון חסיד — משגרות ישראל בסיביר לבניין האו"ם בניו-יורק • קטעים ממאמר ראשי ב"וול סטריט ג'ורנל" — אפשר גם אחרת • הד"ר חיים מישיגב — לאיזה מחנה אני שייך? • אריה סתיו — איך הצטרף המלמד גבריאיל לשלום עכשווי? • משה שחל — מכה על חטא, מנתח ומציע רעיונות לרעיון • שמואל סלבין — מה יביא את הצמיחה • אורי דן — הצורך להשתחרר מה-קונספציה ומאופציה. **40**

תעלומה בשם היטלר

אין אדם במאה הזאת שהיתה לו השפעה כה עמוקה וישרה על חיי כה רבים, כמו אדולף היטלר. האם היה תופעה גרמנית, אירופית, סימפטום של משבר-תרבות או ביטוי מחריד לצד האפל של הטבע האנושי בכללותו, ומדוע הגיע לאן שהגיע בגרמניה? **46**

דרך חדש סיפורו של שיר

סלמאן נאטור אינו משורר, כך הוא מעיד על עצמו. כדי להצדיק את הצ-טרופו לפסטיבל השירה הוא נזכר בסיפור השיר האחד והיחיד שכתב בחייו, כשהיה תלמיד. **30**

לשום דרך האף

יגאל תומרקין לא נשאר חייב למיקרא תשובתו של אמנון דנקר לדברים שכתב לפני שבועיים. הוא מציע לדנקר לרחוף את עצמו מהפולני-יות של בית-אמא, ולהת-חיל לנשום דרך האף. **21**

נקיפות מצפון

אחרי ארבע שנים בכלא התעורר מצפוני של שלמה זרגורי, שהואשם ברצח נחמה קליינרמן. במישפט ה-עירער הוא הודה באש-מה ואף הביע את צערו. **23**

עונש סביר

כך הגיב רונאלד רוס, עורך-הדין הישראלי של ויליאם נקס, על גזר-הדין הצרפתי שניתן השבוע. הוא רק מצטער על הנימוק שבהר בו שר-המישפטים דאז, אברהם שריה, במאבק ההסגרה. **14**

- לילות ישראל — דינת שוודית 26
- דף חדש — סיפור על שיר 30
- הדורסקים — השפעת וינס 34
- איך להיות הורה — שפן ניסיון 35
- מיכתבים לרדתי — ושוי למלון 36
- זה וגם זה — ההתבונן של יוסי 37
- רחל מרחלת — על כל העולם 38
- רעה אחרת — איזון חתר 40
- מה הם אוזניים — רחל דיסניצ'יק 44
- עמי רוקן, לירון ולסון, מנחם דיסן, גיל פרייברג, ניסים (סימיקו) שלם 50
- תשבצות 50